Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam
Zuidelijke Wandelweg 41
1079 RK Amsterdam
www.ljgamsterdam.nl

Secretariaat rabbinaat
tel 020 - 54 00 136
fax 020 - 64 28 135
e-mail rabbinaat@ljg.nl

Algemeen secretariaat
tel 020 - 54 00 120
fax 020 - 44 20 337
e-mail secretariaat@ljg.nl

ק"ק בית ישראל

In Trouw van 7 augustus jl. stond een interessant artikel van Jamal Ouariachi. Een Nederlander met een Marokkaanse vader. Ik zal hier niet het hele artikel beschrijven, maar zijn slot trof mij en ik denk dat het voor de discussie in ons land over antisemitisme relevant is. Hij vraagt zich af: "Waarom leren islamitische kindertjes in Nederland dat joden de vijand zijn en niet dat ze moeten spugen op hoe de Saudi's met vrouwen omgaan of dat Iran de duivel is omdat daar homoseksuelen worden geëxecuteerd?" Ik denk dat hij daarmee de kern raakt: wat blijkbaar belangrijker is dan die intolerantie en misdaden in islamitische landen is dat wij, Nederlandse joden, moeten worden gehaat, tenminste als vijand moeten worden gezien om wat Israël de Palestijnen aandoet. Is dat antisemitisme? Absoluut. Joden haten die niet verantwoordelijk zijn voor de politiek van de Israëlische regering of voor het optreden van het Israëlische leger bijna 3.500 kilometer van hier, is puur antisemitisme en heeft niets met anti-zionisme te maken, het nieuwste excuus voor het aloude antisemitisme.

Merken wij Nederlandse joden dat? Jazeker. Als u met een keppeltje op uw hoofd door bepaalde Amsterdamse buurten loopt, zult u het zelf merken. Is dat 'vrágen om moeilijkheden'? Hoezo? Als u vindt dat als een jonge vrouw met een kort rokje op straat loopt, vraagt om te worden verkracht dan weet ik uit welke hoek de wind waait. Een hoek waar geen kruid tegen gewassen is.

Maar als u dat niét vindt dan vindt u ook dat met een keppeltje op straat lopen niet gelijk staat aan vragen om antisemitische beledigingen, bespuugd worden of erger. En dat gebeurt.

Hoe ondervinden wij joden antisemitisme nog meer? Na elke confrontatie in het conflict tussen Israël en de Palestijnen is er een toename van joden die klagen over antisemitische incidenten. Zijn daarmee mijn landgenoten met Marokkaanse of Turkse voorouders allemaal antisemieten? Ik zou zeggen, Goddank niet. Láng niet allemaal. Zelfs geen meerderheid. Zijn daarmee de autochtone Nederlanders géén antisemieten? Helaas niet. Daar zitten er genoeg tussen. Ultra rechtse bewegingen, ultra linkse 'internationale socialisten', sommige 'voetbal supporters' zijn zomaar wat voorbeelden. Wat ik maar wil zeggen is dat van welke kant het ook komt: het antisemitisme is terug. En nogmaals: laat u geen rad voor ogen draaien dat het anti-zionisme is.

U hebt gevraagd om concrete voorbeelden. Wat zegt u van leden die ons verzoeken het blad van de Liberaal Joodse Gemeente in een neutrale witte enveloppe te verzenden? Waarom? Omdat de

ק״ק בית ישראל

buren het anders op het gezamenlijke trappenhuis kunen zien liggen en 'doorkrijgen' dat de buurman/vrouw joods is. Wat vindt u van leden van onze gemeente die hun Davidster onder hun kleding verstoppen, áls ze hem al durven dragen? En dat heeft niets met anti-zionsime te maken. Inderdaad de Davidster staat in de vlag van Israël, maar deze ster is een eeuwenoud joods symbool; hij moest door de joden worden gedragen tijdens de Tweede Wereldoorlog, en dat was echt vóórdat er een staat Israël was. Iemand die een jood die een Davidster draagt, uitscheldt is dus geen anti-zionist, maar een antisemiet. Meer voorbeelden? Veel joden bevestigen geen mezoeza meer bij hun voordeur (het tekstkokertje dat volgens traditioneel Joods gebruik op deurposten wordt aangebracht). Hiermee wordt immers kenbaar gemaakt dat in die woning joden wonen. Een lift in een gebouw waar enkele joodse families wonen, bekladden met 'kankerjoden', een rabbijn op straat uitmaken voor 'teringjood' en hem een aantal nare ziektes toewensen. De terugkerende discussie over de besnijdenis van joodse jongetjes, het elke keer weer aanvallen van de koshere slacht. Joden vragen zich af: hoeveel ruimte is er nog voor ons jodendom? De kennis verdwijnt steeds meer uit de samenleving, uit het onderwijs. Joden zijn volgens veel mensen mannen met keppeltjes of hoeden, baarden, 'touwtjes' (tsitsits) uit hun broek. Maar de groeiende stroming van het jodendom, het liberale jodendom, kent vrijwel niemand. Er is bijna geen –realistisch- beeld meer van het jodendom in Nederland. Wat kunnen wij, joden en niet-joden, er tegen doen? Wat kan de overheid beginnen? Onderwijs, onderwijs en onderwijs.Tonen wat joden zijn, op alle scholen – inclusief koranscholen – in het Voortgezet Onderwijs bij levensbeschouwing verplicht laten onderwijzen wat de joodse godsdienst is, wat de joodse feestdagen inhouden. Steeds meer Nederlandse kinderen leren wat het Suikerfeest is, Ramadan, het Offerfeest. En dat is goed. Maar weten ze ook wat Grote Verzoendag is? Joods Nieuwjaar? Dat Nederlandse joden niet allemaal een keppeltje dragen? Dat er een verschil is tussen (Nederlandse) joden en Israeli's? Welke bijdrage joden leverden en leveren aan Nederland? Dat het Nederlanders zijn zoals ook de 'nieuwe Nederlanders' dat zijn. (Ooit waren de joden ook nieuwe Nederlanders). Laten leraren en scholen niet wegkijken als bepaalde kinderen niets van joden of hun godsdienst willen weten. Het wordt gevoeld als een aanval op de godsdienstvrijheid, een vrijheid die we buiten de bezetting, al eeuwen in Nederland hebben. En bovengenoemde aanval op de godsdienstvrijheid, is geen antisemitisme? Hoe zou u het dan willen noemen?

ק״ק בית ישראל

Kortom, het antisemistisme is schaamteloos terug in Nederland. Niet iets om als Nederlander (joods of niet joods) trots op te zijn. Waar ik wel blij mee ben is dat er nu openlijk door de Tweede Kamer over wordt gesproken. Ik hoop oprecht dat het daarbij niet blijft, maar dat het gevolgd zal worden door daden!

Hans Ph. Weijel

Voorzitter Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam